



Naturskyddsföreningen

Kapitalplaceringspolicy

Naturskyddsföreningen

Antagen av styrelsen 2019-06-14

Innehållsförteckning

1	INLEDNING.....	3
2	ORGANISATION	6
3	INVESTERINGSSTRATEGI	7
4	RISKSTYRNING OCH ÖVRIGA PLACERINGSBEGRÄNSNINGAR.....	9
5	UPPFÖLJNING OCH RAPPORTERING	11
	BILAGA – ORDLISTA	12

1 Inledning

1.1 Bakgrund och syfte

Svenska Naturskyddsföreningen är en ideell förening som startade för över hundra år sedan av en grupp vetenskapsmän. Föreningen är idag Sveriges största miljöorganisation och har haft ett starkt inflytande under de senaste decennierna. Klimat, hav, skog, jordbruk och miljögifter är Föreningens viktigaste arbetsområden. Föreningen samarbetar och stödjer också ett stort antal miljöorganisationer över hela världen, med hjälp av medel från Sida. Dessutom står Föreningen bakom miljömärkningen Bra Miljöval som hjälper företag och konsumenter att hitta de produkter och tjänster som är minst skadliga för miljön.

Riksföreningen har behov av att förvalta sin likviditet. Detta behov uppstår genom att det bland annat finns en fördröjning mellan det att insamlade medel inkommer till dess att de används för verksamhetens syften. Riksföreningen har också behov av att ha en buffert i form av ett eget kapital. Till detta kommer ett mindre donationsmedelskapital som ska förvaltas långsiktigt.

Riksföreningen är inte skattepliktig för intäkter eller vinster som kommer från kapitalförvaltningen.

1.2 Placeringspolicyns syfte

Syftet med placeringspolicyn är att ange inriktning och ramar för förvaltningen av riksföreningens likviditet med avseende på:

- mål och risktolerans
- investeringsstrategi
- organisation och ansvarsfördelning
- riskstyrning och andra placeringsbegränsningar
- uppföljning och rapportering

1.3 Uppdatering av placeringspolicy

Placeringspolicyn ska hållas uppdaterad med hänsyn till aktuella förhållanden inom Naturskyddsföreningen samt med beaktande av den finansiella utvecklingen. Översyn av placeringspolicyn ska ske minst en gång per år eller vid behov.

1.4 Placeringspolicyns omfattning

Policyn omfattar de tillgångar som placeringskommittén (se avsnitt 2.2) har bestämt ska tillhöra förvaltningsportföljen utifrån riksföreningens investeringsbehov och ordinarie likviditetsplanering. De likvida medel som behövs för verksamheten ska alltså inte tillhöra förvaltningsportföljen.

1.5 Avkastningsmål

Målet med kapitalförvaltningen är att uppnå 1,0 procent real totalavkastning¹ per år på lång sikt. Detta innebär att avkastningen först och främst ska täcka inflationen och förvaltningskostnader, samt uppnå ytterligare 1 procentenhets avkastning per år. Med lång sikt avses en period om 5-10 år.

¹ Med inflation avses förändring av KPI och med totalavkastning avses summan av tillgångarnas direktavkastning och värdeförändring.

Avkastningen kan under vissa perioder understiga målet. Detta förväntas dock balanseras av perioder med överavkastning.

1.6 Risktolerans

För att uppnå målsättningen har risktoleransen definierats som att portföljens förväntade maximala värdeminskning² får uppgå till 10 procent på ett års sikt. Riskhanteringsprocessen beskrivs närmare i avsnittet " Riskstyrning och övriga placeringsbegränsningar ".

Som ett viktigt led i riskhanteringen ska den grundläggande principen om diversifiering tillämpas. Diversifieringsprincipen innebär att en portföljs placeringar fördelas och sprids inom och mellan olika tillgångsslag och marknader med syfte att minska den totala effekten av enskilda negativa händelser bland portföljens innehav (se avsnitt 3.2).

1.7 Hållbarhet i samband med kapitalförvaltningen

Naturskyddsföreningens vision om att vara drivande i natur- och miljöfrågor genomsyrar hela verksamheten. Miljömässig hållbarhet är därmed, tillsammans med socialt ansvarstagande, centralt i organisationens kapitalförvaltning, som tydligt ska reflektera föreningens ledande ställning i dessa frågor.

Det påverkansarbete som föreningen bedriver för att nå en hållbar värld innebär inom kapitalförvaltningen att organisationen agerar som aktiv ägare. Här är relationen till fondförvaltare av stor betydelse. I ett första steg ska förvaltare väljas utifrån deras arbete med och förståelse för de frågor som bidrar till en hållbar utveckling. Regelbunden uppföljning som innefattar hållbarhetsaspekter ska ske med befintliga förvaltare. Riksföreningens innehav granskas halvårsvis av extern leverantör av hållbarhetsanalys och data. Om innehav påträffas som strider mot organisationens policy ska dialog initieras med förvaltare och utifrån denna väljer rikskansliet huruvida innehaven ska avyttras. Den aktiva dialogen samt tydliga redovisningskrav på förvaltare säkerställer policyns efterlevnad.

Riksföreningens placeringar inom kapitalförvaltningen ska ta hänsyn till företags påverkan på miljö och människor i enlighet med etablerade riktlinjer såsom FN:s Global Compact, OECD:s riktlinjer för multinationella företag samt FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter. Dessa riktlinjer omfattar principerna i internationella konventioner däribland Internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, ILO:s kärnkonventioner, Konventionen om biologisk mångfald (CBD) och Parisavtalet (FN:s ramkonvention om klimatförändringar) samt Riodeklarationen och FN:s deklaration om urfolks rättigheter (UNDRIP).

Föreningen stödjer visionen om global hållbar utveckling som ligger till grund för de Globala Målen, som världssamfundet åtagit sig att uppnå till år 2030 (Agenda 2030). Riksföreningen vill investera i företag som har ett trovärdigt hållbarhetsarbete, som inte bara följer vedertagna hållbarhetsinitiativ och riktlinjer inom sin verksamhet, utan som även genom sin verksamhet bidrar till en hållbar utveckling i linje med Agenda 2030. Exempel på relevanta områden är: återbruk och återvinning, utsläppsrening/minskning, förnybar energi, energieffektivisering, teknikutveckling, miljöadministration och miljökontroll. Företag som tillverkar, säljer eller på annat sätt främjar miljömärkta produkter och tjänster ska gynnas.

² Risken för värdeminskning anges vid en konfidensnivå på 95 procent.

Föreningen förespråkar kraftfulla åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser. Riksföreningen redovisar kapitalplaceringarnas koldioxidavtryck och använder det som underlag i en transparent påverkansdialog med kapitalförvaltare. Riksföreningen vill investera i företag som bidrar till alternativa lösningar till fossila bränslen. Investeringar ska inte göras i företag som är involverade i produktion eller distribution av fossila bränslen inklusive elproduktion från fossil källa eller i företag vars huvudsakliga verksamhet består av tjänster till den fossila sektorn.

När det gäller investeringar i statsobligationer (under tillgångslaget "säkra räntor"), ska riksföreningen inte investera i statsobligationer utgivna av länder med dokumenterade kränkningar av mänskliga rättigheter. Detta inkluderar, men är inte begränsat till, statsobligationer utgivna av länder som anses "inte fria" av Freedom House.

Vidare ska investeringar inte göras i företag som:

- inte förebygger eller åtgärdar bekräftad negativ påverkan på människor och miljö
- utvinner uran eller driver kärnkraftverk och/eller distribuerar energi producerad med kärnkraft
- är involverade i produktion, distribution eller tjänster av tobak, pornografi, militärt materiel och militära tjänster samt civila skjutvapen
- är involverade i så kallade kontroversiella vapen: klustervapen, personminor, biologiska vapen, kemiska vapen, kärnvapen samt utarmat uran.

2 Organisation

2.1 Styrelsen

Styrelsen är ytterst ansvarig för riksföreningens kapitalförvaltning och ansvarar särskilt för följande:

- Besluta om investeringsstrategi och placeringspolicy.
- Tillse att tillräckliga resurser och rutiner finns tillgängliga och upprättade för att genomföra kapitalförvaltningen.
- Utse medlemmar i placeringskommittén.

2.2 Placeringskommittén

Placeringskommittén ska minst bestå av styrelsens skattmästare och rikskansliets administrativa chef samt ansvara för följande:

- Bereda ärenden för styrelsen.
- Utveckla placeringsstrategi och placeringspolicy samt föreslå lämpliga förändringar till styrelsen.
- Vid behov och minst en gång per år, se över riksföreningens investerings- och likviditetsbehov samt fastställa eventuell överföring till eller från förvaltningen av likviditeten.
- Besluta om avvikelser mellan och inom tillgångsslagen som anges i avsnitt "3.2 Strategisk tillgångsfördelning".
- Besluta om val av investeringsrådgivare och externa kapitalförvaltare inom ramen för placeringspolicyn.
- Följa upp och utvärdera resultatet, de fastställda målen samt att risktoleransen och övriga restriktioner inte överträds.
- Tillse att styrelsen erhåller de rapporter och den information som krävs för att bedöma utfallet av investeringarna i förhållande till uppställda mål och riskbegränsningar.

2.3 Extern rådgivare

Rikskansliet kan välja att anlita externa rådgivare och konsulter vid genomförandet av förvaltningen. De externa rådgivarna skall då ha kompetens inom kapitalförvaltning, men samtidigt vara oberoende i sin rådgivning (d.v.s. de externa rådgivarna skall ej själva ha intresse i att förvalta medlen). De externa rådgivarna och konsulterna skall bistå rikskansliet med utvalda uppgifter för genomförandet av kapitalförvaltningen samt kunna medverka vid placeringskommitténs och styrelsens möten.

2.4 Revision

Riksföreningens förvaltning och räkenskaper granskas av oberoende revisor som utsetts av stämman.

3 Investeringsstrategi

Riksföreningen har bestämt investeringsstrategin med utgångspunkt i den fastställda målvastningen och risktoleransen.

3.1 Tillåtna tillgångsslag och instrument

Portföljens medel får placeras i följande tillgångsslag:

- Räntebärande tillgångar:
 - Likvida medel.
 - Enskilda räntebärande värdepapper (penning- och obligationsmarknaden samt lån).
 - Räntefonder.
- Aktier:
 - Enskilda noterade svenska aktier samt aktierelaterade instrument.³
 - Aktiefonder.
- Alternativa investeringar:
 - Insurance-Linked Securities (via fonder).
 - Övriga tillgångar (exv. råvaror m.m.) efter särskilt beslut i placeringskommittén.
- Fastigheter
 - Fonder som investerar i eller skapar exponering mot fastigheter.

Riksföreningen ska först och främst investera i fonder som förvaltas av externa förvaltare och endast i undantagsfall investera i enskilda räntebärande värdepapper eller aktier.

3.2 Strategisk tillgångsfördelning

Procenttalen i tabellen nedan anger lägsta och högsta andel som tillgångsslagen vid varje tidpunkt ska respektive får utgöra av portföljens totala marknadsvärde. Kolumnen "Normal" anger den långsiktiga strategiska tillgångsfördelningen.

Tillgångsslag	Min (%)	Normal (%)	Max (%)
Säkra räntor	0	15	100
Krediter	0	30	40
Aktier	0	30	40
<i>Globala utvecklade aktiemarknader⁴</i>	<i>0</i>	<i>15</i>	<i>25</i>
<i>Svenska aktier</i>	<i>0</i>	<i>15</i>	<i>20</i>
Fastigheter	0	10	20
Alternativa investeringar	0	15	30

³Med aktierelaterade instrument avses värdepapper som har stora likheter med aktier och/eller är en naturlig utlöpare av ett aktieinnehav. Se även ordlista.

⁴ Aktiemarknader i länder som har nått en hög grad av ekonomisk utveckling, exempelvis USA, Japan, Tyskland, Portugal och Australien. Se även ordlista.

Med Säkra räntor avses räntebärande värdepapper utgivna av stater, kommuner, landsting samt säkerställda bostadsobligationer, alla med hög kreditvärdighet. Med Krediter avses räntebärande värdepapper utgivna av andra emittenter, exempelvis företag och andra med högre kreditrisk än inom Säkra räntor. Med alternativa investeringar avses här råvaror eller återförsäkring.

3.3 Under- eller överträdelse av limit

Vid beräkning av portföljens exponering i förhållande till limit ska portföljens tillgångar värderas med gällande marknadsvärde. Om limit överskrids, ska tillgångar avyttras i motsvarande mån, så snart det lämpligen kan ske, varvid skälig hänsyn ska tas till den risk som överskridandet innebär för portföljen som helhet. Motsvarande gäller om limit underskrids, varvid tillgångar anskaffas så snart det lämpligen kan ske. Över- eller underskridandet rapporteras till placeringskommittén med beskrivning av orsaken till överträdelserna och vidtagna åtgärder.

3.4 Förvaltningsstruktur

Investeringsstrategin ska i huvudsak implementeras genom att anlita extern(a) kapitalförvaltare. I valet av diskretionär förvaltning och fondförvaltning ska fondförvaltning väljas så långt det är möjligt. Vid diskretionär förvaltning ska avtal tecknas med förvaltarna efter särskilt överenskomna investeringsriktlinjer. Vid investeringar i fonder ska fondbestämmelserna kontrolleras så att de i allt väsentligt överensstämmer med placeringspolicyn och att fondbolaget står under tillsyn av tillsynsmyndighet. Målet för enskilda förvaltares uppdrag är att deras resultat lägst ska motsvara ett representativt jämförelseindex.

4 Riskstyrning och övriga placeringsbegränsningar

I detta avsnitt beskrivs den risktolerans och riskstyrningsmodell som ska gälla för kapitalets förvaltning tillsammans med övriga placeringsbegränsningar.

4.1 Risktolerans och riskhantering

Risken i förvaltningen ska begränsas genom att den lägsta möjliga totalavkastningen som förväntas inträffa på 12 månaders sikt ej får understiga -10 procent av portföljens aktuella marknadsvärde.

Riskenivån ska löpande övervakas genom en s.k. "Value-at-Risk-analys" (kan översättas till "analys av risken för värdeminskning") som går ut på att uppskatta den maximala förväntade minskningen av portföljens marknadsvärde givet portföljens aktuella exponering mot olika tillgångsslag, deras respektive volatilitet och inbördes samvariation. Riskhanteringen förutsätter att antaganden för de olika tillgångsslagens förväntade avkastning och volatilitet samt för samvariationen mellan dem uppdateras löpande. Tillsammans med uppgifter om portföljens aktuella exponering medger detta en kontinuerlig uppdatering av riskberäkningarna.

4.2 Koncentrations- och kreditrisk

Koncentrationsrisk ska särskilt tas hänsyn till vid enskilda direktinvesteringar i enskilda värdepapper. Vid investeringar i fonder ska det säkerställas att fonden har en god riskspridning. Huvudregeln är att den totala portföljens exponering mot enskild emittent/bolag högst får uppgå till 5 procent av den totala portföljen. Dock med följande undantag⁵:

- exponering mot svenska staten kan totalt eller enskilt vara 100 procent av ränteportföljen
- exponering mot säkerställda bostadsobligationer, svenska kommuner och svenska landsting utgivna av en enskild emittent kan totalt uppgå till maximalt 25 procent av ränteportföljen.

4.3 Marknadsrisk

Marknadsriskerna hanteras genom att den andel av portföljen som kan investeras i exempelvis aktier är begränsad (se avsnitt "3.2 Strategisk tillgångsfördelning" ovan). Vidare minskas den totala portföljens risk genom att investeringar samtidigt sker i ett flertal olika typer av tillgångsslag. De marknadsriskerna som härigenom bärs är således medvetna. På övergripande nivå styrs också den totala portföljrisken i enlighet med *4.1 Risktolerans och riskhantering*.

4.4 Likviditetsrisk

Avseende tillgångsslagen räntebärande värdepapper och aktier ska, i syfte att skapa och behålla god flexibilitet, investeringarna till övervägande del begränsas till värdepapper med god likviditet. Med god likviditet avses tillgångar som är föremål för daglig handel. Fonder ska vara föremål för handel med regelbundna intervall. Normalfallet ska vara daglig handel. För vissa fonder kan mindre frekvent handel tillåtas (exv. fastigheter och absolutavkastande förvaltningsmandat).

4.5 Valutakursrisk

Gällande tillgångsslagen för räntebärande värdepapper och alternativa tillgångar ska dessa vara noterade i eller valutakurssäkrade till svenska kronor. Valutaexponering i övriga tillgångar är tillåten eftersom den vanligen utgör en del av portföljens riskspridning.

⁵ Med exponering mot svenska staten, svenska kommuner och svenska landsting avses både instrument som är utgivna och garanterade av dessa emittenter (i det senare fallet kan utgivaren vara annan emittent).

4.6 Motpartsrisk

Motpartsrisk begränsas i första hand genom att säkerställa att motparter omfattas av reglering från myndighet. Inlåning och värdepappersaffärer får göras i svensk bank eller annan institution vilken står under Finansinspektionens tillsyn och har erforderliga tillstånd härför enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Värdepappersaffärer får vidare göras med utländska institutioner som har erforderliga tillstånd och som står under tillsyn av lokal tillsynsmyndighet.

Motpartsrisk begränsas också under avsnitt "4.2 Koncentrations- och kreditrisk" där den totala exponeringen, inklusive motpartsrisk, mot enskild emittent/bolag begränsas.

4.7 Förvar

Portföljens tillgångar ska förvaras hos svensk bank eller institut som har Finansinspektionens tillstånd att ta emot värdepapper för förvaring. Fondandelar kan också registreras hos fondbolaget.

4.8 Belåning

Portföljen får inte belånas.

5 Uppföljning och rapportering

5.1 Rapportering och uppföljning från kapitalförvaltare

De externa rådgivare och kapitalförvaltare som anlitas ska månadsvis senast den 5:e bankdagen skriftligen rapportera om portföljens ställning och utveckling till rikskansliet. Rapporteringen ska innehålla en portföljsammanställning med uppgifter om marknadsvärden samt avkastning för den totala portföljen och de aggregerade tillgångsslagen i både kronor och procent. Rapporten ska även innehålla information om huruvida portföljen uppnår och efterlever de övergripande målen och riskbegränsningarna.

5.2 Intern rapportering och uppföljning

Utöver den rapportering som följer av riksföreningens löpande resultatrapportering där finansnettot ingår, ska en särskild rapport göras till administrativ chef och skattmästare med placeringsvolym och inriktning, fördelning av tillgångsslag samt intäkter och kostnader för perioden till och med månaderna april, augusti, oktober och december.

5.3 Jämförelseindex

Varje utsedd förvaltares resultat ska jämföras mot ett av rikskansliet valt index (som där möjligt inkluderar utdelningar) som ska vara relevant för aktuellt förvaltningsmandat. Detta görs för att möjliggöra utvärdering av den enskilda förvaltarens avkastning och risk.

Den totala portföljens avkastning ska jämföras mot utvecklingen för den långsiktiga strategiska tillgångsfördelningen, representerat av följande index:

Tillgångsslag	Index	Andel, %
Säkra räntor	OMRX Bond	15
Krediter	BarCap Gbl Agg Corporate TR Hdg SEK	30
Globala aktier	MSCI World NR	15
Svenska aktier	SIX PRX	15
Fastigheter	OMRX T-Bill + 3 procentenheter per år	10
Alternativa investeringar	OMRX T-Bill + 2 procentenheter per år	15

Bilaga – Ordlista och begrepp

Administrativ risk	Risken att störningar uppträder inom de administrativa rutinerna. Dessa kan gälla personal, system eller redovisning/internkontroll.
Aktie	Andel i ett aktiebolag, som motsvarar en kapitalinsats från ägaren av aktien. En rätt till företagets tillgångar och resultat sedan bolagets fordringsägare (t ex obligationsinnehavare och banker) fått sitt.
Aktierelaterade instrument	Med aktierelaterade instrument avses värdepapper som har stora likheter med aktier och/eller är en naturlig utlöpare av ett aktieinnehav. Till exempel: - Depåbevis är precis som aktier och är den svenska formella benämningen på aktier börsnoterade i ett annat land än det land där bolaget har sitt säte (t ex är brittiska Astra Zenecas ”aktier” på stockholmsbörsen depåbevis. - Konvertibla skuldebrev (”konvertibel”) är en obligation som kan konverteras till aktier. - Teckningsoptioner utfärdas till befintliga aktieägare inför en nyemission (dessa kan säljas om man inte vill vara med på emissionen).
Aktiv förvaltning	Kapitalförvaltning som syftar till att avkastningen på portföljen ska överstiga en viss på förhand bestämd jämförelsenorm, oftast ett visst index. (Motsats till passiv förvaltning eller indexförvaltning.)
Aktiv risk	Statistiskt mått som visar hur mycket portföljens avkastning svänger i förhållande till jämförelseindex. Ju lägre aktiv risk portföljen uppvisar desto större följsamhet har den haft gentemot index, d.v.s. desto mer har portföljens sammansättning av värdepapper/tillgångsslag efterliknat index (jfr passiv förvaltning); ju högre aktiv risk desto mer har portföljens avkastning skilt sig från indexets dito, d.v.s. desto mer har förvaltaren tagit egen ställning hur portföljens sammansättning ska vara (jfr aktiv förvaltning). Benämns även tracking error.
Allokering	Hur en portfölj är fördelad på olika tillgångsslag. Även term för själva arbetet med att löpande bestämma fördelningen.
Avkastning	Förändringen i en portföljs marknadsvärde mellan två tidpunkter (t ex ett år), där både värdeförändring (såväl realiserad som orealiserad) på portföljens värdepapper och direktavkastning beaktas. Uttrycks i kronor eller procent.
Avkastningskurva	Grafisk sammanställning av beräknad effektiv avkastning på jämförbara räntebärande värdepapper med olika löptider (också benämnd yield-kurva).
Benchmark	Jämförelsenorm för en portföljs avkastning. Kan t ex vara ett specifikt marknadsindex eller kombinationer av index.
Beta	Statistiskt mått på sambandet i avkastning mellan t ex en aktieportfölj och aktiemarknaden. Om betavärdet är 0 är portföljens avkastning inte beroende av marknaden. Ett positivt beta betyder att portföljen tenderar att röra sig åt samma håll som marknaden, upp och ned. Ett värde om 1 innebär att svängningarna i portföljens och marknads avkastning är identisk (jfr passiv förvaltning). Ett negativt beta innebär att portföljen tenderar att stiga då marknaden faller och vice versa.

Blankning	Försäljning av finansiellt instrument, t ex aktier, som man inte äger (d.v.s. i princip motsatsen till ett vanligt aktieköp). Man lånar aktierna av någon (t ex en bank) och säljer sedan dessa vidare på marknaden. Man avser därvid att kunna köpa tillbaka aktierna senare till ett lägre pris, och därefter återlämna aktierna. För detta erläggs en avgift till långivaren.
Certifikat	Räntebärande värdepapper för kortfristig (1-3 år) upplåning på öppningmarknaden. Likaså statskuldärelse som ges ut av staten men emittentnätet ex en bank eller ett företag och kreditrisken är däremot vanligtvis högre.
Courtage	Avgift som tas ut av fondkommissionär för att genomföra t ex en aktietransaktion för kunds räkning. Notera att vid handel med räntebärande värdepapper tas normalt ingen explicit avgift ut, utan kostnaden ingår i värdepapperets pris.
Derivatinstrument	Finansiellt instrument vars värde är beroende av något annat instrument. Derivat kan användas för att omfördela risker. Vanliga derivat är optioner, terminer och swappar.
Direktavkastning	Den löpande avkastning som t ex aktier ger i form av utdelning. Uttrycks ofta som en procentuell andel av aktiens kurs.
Diskretionär förvaltning	Förvaltaren genomför transaktioner för kunds räkning i dennes egen depå och i den utsträckning och med de begränsningar som fastställts i avtal och fullmakt.
Diversifiering	Grundläggande begrepp i portföljteori. Den samlade risken när två tillgångar läggs ihop är lägre än summan av riskerna i de enskilda tillgångarna var för sig. Genom att placera kapitalet i fler olika tillgångar och/eller hos förvaltare med olika förvaltningsstil erhålls diversifiering, d.v.s. riskspridning.
Duration	En obligations - eller en portfölj av räntebärande värdepapper - vägda, genomsnittliga återstående löptid (normalt uttryckt i år). Måttet beskriver obligationens räntekänslighet, d.v.s. hur mycket priset på obligationen förändras när räntenivån ändras med en procentenhet. Ju längre duration desto högre räntekänslighet/-risk. Durationen bestäms av obligationens och kupongernas (direktavkastning) återstående löptid, kupongernas storlek och räntenivån. Durationen för en s.k. nollkupongobligation är lika med dess löptid och för en kupongobligation kortare än dess löptid.
Effektiv ränta/ avkastning	Den avkastning som en investering ger med hänsyn till samtliga betalningsströmmar, deras storlek och tidpunkt. Uttrycks vanligen som årlig räntesats.
Emittent	Utgivare av finansiellt instrument, exempelvis ett företag som ger ut aktier eller en stat som ger ut obligationer.
Enkel ränta	Avkastningen i kronor dividerat med placerat belopp.

Exponering	Det värde som ett visst innehav eller tillgångsslag representerar i en portfölj. Uttrycks normalt i kronor eller som andel (i procent) av den totala portföljen.
Fond	En samling - portfölj - av värdepapper, t ex aktier. Den som investerar i en fond (köper fondandelar) blir delägare till alla värdepapper som fonden äger, vilket ger riskspridning. Förvaltas av ett fondbolag, som uteslutande ska agera i fondandelsägarnas intresse. Det finns två typer av fonder. (i) Värdepappersfonder (UCITS) är den vanligaste typen och föremål för relativt omfattande reglering bl. a gällande riskspridning. (ii) Alternativa investeringsfonder skiljer sig på något sätt från värdepappersfonder, vanligtvis rörande graden av riskspridning, exempel är hedgefonder, riskkapitalfonder och fastighetsfonder som placerar direkt i fastigheter.
Företagsspecifik risk	Den risk som är förknippad med ett visst företag. Risken beror bl. a på bolagets verksamhet och belåningsgrad. Går att diversifiera bort i en portfölj genom att kombinera aktier i olika företag vars förutsättningar inte är beroende av samma faktorer och omständigheter.
Globala utvecklade aktiemarknader	Aktiemarknader i länder som har nått en hög grad av ekonomisk utveckling, exempelvis USA, Japan, Tyskland, Portugal och Australien. Praxis är att man skiljer mellan utvecklade (developed) marknader och tillväxtmarknader (emerging) och på senare tid även "frontier markets", dvs länder som kanske kan bli emerging, t ex Argentina). Vad gäller kategoriseringen av ett visst land – om det anses vara utvecklat, tillväxt eller frontier - lutar man sig oftast mot indexleverantörernas klassificering (t ex MSCI, Morgan Stanley Capital International).
Hedgefond	Ett samlingsbegrepp för många olika typer av förvaltningsinriktningar, med vissa gemensamma drag: absolut avkastningsmål, låg samvariation med traditionella tillgångar (aktier, räntepapper) och vida, okonventionella placeringsregler (belåning, derivat, s.k. korta positioner). Kan bidra till diversifiering i en portfölj.
Hedging	Transaktion som görs för att säkra/skydda värdet av en tillgång eller skuld.
Illikvida investeringar	Tillgångar som ej är föremål för regelbunden handel, samt tillgångar som vid önskemål om snabb försäljning ej kan avyttras utan att riskera nedgång i värdet till följd av brist på köpare. Direktinvesteringar i fastigheter är exempel på illikvid investering.
Index, jämförelseindex	Mått på en marknads avkastning, De index som riksföreningen utnyttjar är de vanligast förekommande för respektive marknad: <i>OMRX Bond All</i> : visar utvecklingen för svensk obligationsmarknad; inkluderar stats- och bostadsobligationer samt obligationer utgivna av Kommuninvest AB (som representant för kommunobligationer); inkluderar utdelning (kuponger) <i>NOMX Credit SEK Total Return</i> : visar utvecklingen för svenska företagsobligationer med god kreditvärdighet; inkluderar utdelning (kuponger)

OMRX T-Bill: visar utvecklingen för svensk penningmarknad; inkluderar statsskuldväxlar (som ej lämnar utdelning)

SIX PRX (SIX Portfolio Return Index): visar utvecklingen för svensk aktiemarknad; inkluderar drygt 90 % av noterade företag (de allra minsta bolagen ingår ej); inkluderar den utdelning som företagen lämnar till aktieägarna; anpassat till riskspridningsreglerna för värdepappersfonder ("5/10/40-regeln")

MSCI AC World NR (Morgan Stanley Capital International All Country World Index net dividends reinvested): visar (den genomsnittliga) utvecklingen för världens aktiemarknader, inklusive s.k. tillväxtmarknader, mätt i svenska kronor; totalt ingår cirka 50 länder och knappt 3 000 företag; inkluderar utdelning (efter avdrag för kungsskatt).

Inflationsrisk	Risken för att inflationen (ökning av allmänna prisnivån) överstiger avkastningen på tillgången (d.v.s. negativ realavkastning).
Kapitalmarknad	Sammanfattande benämning på kredit- (eller ränte-) marknaden (lånat kapital) och aktiemarknaden (eget kapital).
Konfidensnivå	Statistiskt begrepp som anger till vilken sannolikhet som ett visst utfall anges. Om en portfölj riskerar att minska i värde med exempelvis 10 procent till 95 procent konfidensnivå, innebär detta att det statistiskt finns 5 procents sannolikhet att värdet minskar mer än 10 procent (den framtida, verkliga värdeminskningen kan dock bli större än så).
Korrelation	Statistiskt mått på samvariation; om värdet på två tillgångar förändras på likartat sätt över tiden sägs de korrelera.
KPIF	Det vanligaste måttet på inflation i Sverige är konsumentprisindex, KPI, som visar den generella prisutvecklingen för de produkter som hushåll konsumerar. Riksbankens penningpolitik påverkar KPI genom ändrade räntesatser på bostadslån. KPIF visar samma prisutveckling som KPI, men utan de direkta effekterna av ändrad penningpolitik (KPI med fast ränta).
Kreditrisk	Risken för att en fordran inte betalas på utsatt tid och/eller med det belopp som fordran utgör.
Kursrisk för aktier	Risken för att aktiekursen faller. Den totala kursrisken i en portfölj består av marknadsrisk (systematisk risk; risk kopplad till aktiemarknaden som helhet) och den företagsspecifika risken (osystematisk risk).
Likvida medel	Vanligtvis avses medel på bankkonto, dagsinlåning och kortfristiga räntepapper som förvärvats i syfte att utgöra en likvid placering.
Likviditet	Mått på omfattningen av handeln, eller omsättningen, i ett instrument eller på en marknad. Även benämning för kassamedel.
Likviditetsrisk	Risken att ett värdepapper inte kan omsättas i likvida medel vid önskad tidpunkt, till önskat pris eller volym, utan att förlora nämnvärt i värde.
Limit	Gränsvärde som anger exempelvis lägsta och/eller högsta nivå för innehav av värdepapper.

Löptid	Den tid som återstår innan ett värdepapper förfaller till betalning.
Marknadsvärde	Värdet av en tillgång (eller en hel portfölj) till kapitalmarknadens rådande prisnivå.
Motpartsrisk	Risken att motpart, t ex fondkommissionär, inte fullföljer erhållna uppdrag på avsett sätt.
Obligation	Räntebärande värdepapper med ursprunglig löptid över 1 år.
Option	Derivatinstrument som ger innehavaren rätten – men inte skyldigheten – att köpa (köption) eller sälja (säljoption) en viss tillgång till ett förutbestämt pris under en viss förutbestämd tidsperiod. Utfärdaren av optionen har skyldighet att sälja (köption) eller köpa (säljoption) tillgången.
Osystematisk risk	Den risk som är förknippad med ett specifikt värdepapper och som går att diversifiera bort (kallas även företagspecifik risk).
Passiv förvaltning	Kapitalförvaltning som syftar till att avkastningen på portföljen ska motsvara avkastningen för ett visst index. Kallas även indexförvaltning. (Motsats till aktiv förvaltning.)
Penningmarknad	Den del av kredit- (eller ränte-) marknaden som avser handel med räntebärande värdepapper med löptid om högst 1 år.
Placeringshorisont	Den tidsperiod kapitalet ska vara investerat i värdepapper (innan de potentiellt ska användas/konsumeras).
Portfölj	Ett kapital som är placerat i olika värdepapper.
Portföljteori	Ekonomisk teori om sambandet mellan avkastning och risk.
Rating	Bedömning av en emittents kreditvärdighet, d.v.s. förmåga att i tid infria sina betalningsförpliktelser.
Real avkastning	Avkastningen på en tillgång efter avdrag för inflationen (mätt med t ex konsumentprisindex, KPI).
Risikfri ränta	Ränta som motsvarar den som erhålls på av staten utfärdat räntebärande värdepapper med kort löptid i egen valuta (statsskuldväxel).
Risikpremie	Förväntad avkastning utöver den riskfria räntan.
Rådgivande förvaltning	Kapitalägaren utnyttjar rådgivare för att erhålla idéer om vilka placeringar som bör genomföras men fattar besluten på egen hand.
Räntebärande värdepapper	Värdepapper som ger en (oftast) i förväg bestämd ränta under en bestämd tidsperiod. Också benämnda skuldebrev. Exempel på räntebärande värdepapper är obligationer och statsskuldväxlar.
Ränterisk	Hur avkastningen på ett räntepapper påverkas av en förändring i marknadsräntan. Graden av ränterisk ökar med återstående löptid. (Se även duration.)
Standardavvikelse	Statistiskt mått på hur kraftigt avkastningen på en tillgång (värdepapper, portfölj) eller en marknad fluktuerar över tiden (även kallat volatilitet). Ju högre standardavvikelse är desto högre anses risken vara, eftersom det framtida värdet på tillgången är mer svårbedömt.

Statsskuldväxel	Av staten utfärdat räntebärande instrument med kort löptid (högst 360 dagar).
Strukturerad produkt	Värdepapper som består av flera olika typer av finansiella instrument, vanligen en nollkupongsobligation och en option. En del av det investerade beloppet placeras i obligationen syftandes till att återbetala det totala placerade kapitalet på slutdagen. Resterande del placeras i en option som ger exponering mot den valda tillgången, t ex en specifik aktiemarknad. Exempel är aktieindexobligation.
Swap	Avtal mellan två parter om att byta betalningsflöden under en viss tid. Vanligt förekommande är valutaswap och ränteswap. En valutaswap innebär att parterna byter valutaexponering med varandra, t ex för att eliminera valutarisk. En ränteswap innebär byte av ränteströmmar, t ex från fast till rörlig räntesats.
Systematisk risk	Den risk som är förknippad med en specifik marknad och som påverkar samtliga värdepapper på denna marknad (kallas även marknadsrisk).
Termin	Avtal mellan två parter med skyldighet att köpa respektive sälja en viss tillgång till ett förutbestämt pris vid en förutbestämmd tidpunkt. Exempel är aktie-ränteswap och ränteswap. Används för att ex minska ränterisken i en placering.
Tillgångsslag	Räntebärande värdepapper, aktier och fastigheter är exempel på tillgångsslag.
Value-at-Risk (VaR)	Statistiskt mått på risknivån i en portfölj. Kan översättas till "värdeminskningen som riskeras". VaR anger hur mycket som portföljen maximalt förväntas falla i värde givet en viss sannolikhet (konfidensnivå) över en given tidsperiod. Måttet är framåtblickande och medger att kapitalägaren löpande kan kontrollera och styra risken i förvaltningen, om risken blir för hög kan t ex andelen aktier i portföljen minskas, och ger ett intuitivt mått på risk eftersom det kan uttryckas i kronor ("hur mycket kan portföljen tappa i värde?"). En nackdel är att VaR inte anger hur stor värdeminskningen kan bli utanför den valda konfidensnivån.
Valutarisk	Risken att utländska tillgångar faller i värde mätt i egen valuta pga. av att den egna valutan stiger/utländska valutan faller (det motsatta förhållandet kan kallas "valutachans").